

uitspraak

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT

Belastingrecht, enkelvoudige kamer

Locatie: Breda

Procedurenummer AWB 13/6040
uitspraak van 24 oktober 2014

Uitspraak als bedoeld in afdeling 8.2.6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in het geding tussen

[REDACTED] wonende te **[REDACTED]**
belanghebbende,

en

de inspecteur van de Belastingdienst,
de inspecteur.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Bij beschikking van 17 april 2013 heeft de inspecteur afwijzend beslist op het verzoek van belanghebbende en **[REDACTED]** (hierna: de inhoudingsplichtige) om toepassing van de zogenaamde 30%-regeling als bedoeld in artikel 10ea, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (hierna: Uitvoeringsbesluit LB).

1.2. De inspecteur heeft bij uitspraak op bezwaar van 27 september 2013 de afwijzende beschikking gehandhaafd.

1.3. Belanghebbende heeft daartegen bij brief van 6 november 2013, ontvangen bij de rechtbank op 7 november 2013, beroep ingesteld. Ter zake van dit beroep heeft de griffier van belanghebbende een griffierecht geheven van € 44.

1.4. De inspecteur heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 12 september 2014 te Eindhoven. Aldaar zijn verschenen en gehoord, de gemachtigden van belanghebbende, mr. L.J. de Rijke, verbonden aan de Rijke Advocatuur te Bergen op Zoom, en **[REDACTED]**, verbonden aan **[REDACTED]**, en namens de inspecteur, **[REDACTED]** en mr. **[REDACTED]**. Voor het verhandelde ter zitting verwijst de rechtbank naar het proces-verbaal van de zitting dat gelijktijdig met deze uitspraak aan partijen zal worden toegezonden.

1.6. De rechtbank heeft het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak aangekondigd.

2. Feiten

Op grond van de stukken van het geding en het verhandelde ter zitting staat het volgende vast:

2.1. Belanghebbende heeft de Nederlandse nationaliteit en heeft vanaf zijn geboorte op [redacted] tot 1 april 1993 in Nederland gewoond. Hij heeft van 1 september 1985 tot 1 april 1993 in Nederland gewerkt. Van april 1993 tot [redacted] 2012 heeft belanghebbende in [redacted] gewoond en van 21 mei 2012 tot 28 november 2012 is hij in [redacted] verbleven. Op 2 oktober 2012 heeft belanghebbende zich weer in Nederland laten inschrijven.

2.2. Belanghebbende is op 18 december 2012 een arbeidsovereenkomst aangegaan met de inhoudingsplichtige. Op 1 januari 2013 is belanghebbende in dienst getreden als [redacted] Manager.

2.3. De looptijd van de bewijsregel (artikel 10ea, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit LB) betreffende de 30%-regeling bedraagt maximaal acht jaar (artikel 10ec, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit LB). Met ingang van 1 januari 2012 is de zogenoemde kortingsregeling (artikel 10ef van het Uitvoeringsbesluit LB) verlengd van een termijn van 10 dan wel 15 jaar naar een termijn van 25 jaar.

3. Geschil

3.1. In geschil is of belanghebbende recht heeft op toepassing van de 30%-regeling. Het geschil spitst zich toe op de volgende vragen:

1. Is de aanpassing van de toetsingsperiode (kortingsregeling) van 10 jaar naar 25 jaar in overeenstemming met de waarborgen van artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VwEU)?
2. Is er sprake is van (in)directe discriminatie op grond van het VwEU, het EVRM en het handvest?

Tussen partijen is niet in geschil dat geen recht bestaat op toepassing van de 30%-regeling indien de rechtbank de eerste vraag bevestigend en de tweede vraag ontkennend beantwoord.

3.2. Partijen doen hun standpunten steunen op de gronden die daartoe door hen zijn aangevoerd in de van hen afkomstige stukken en het verhandelde ter zitting.

3.3. Belanghebbende concludeert tot gegrondverklaring van het beroep, vernietiging van de uitspraak op bezwaar en toekenning van de 30%-regeling. De inspecteur concludeert tot ongegrondverklaring van het beroep.

4. Beoordeling van het geschil

4.1. Belanghebbende stelt dat de kortingsregeling in strijd is met het vrij verkeer van werknemers (artikel 45 VwEU) nu de regeling met name voor Nederlanders door de 25 jaarseis ongunstig uitpakt. De rechtbank acht dit niet het geval. Immers is geen sprake van discriminatie op grond van de nationaliteit van werknemers. De regeling kent niet de eis van een bepaalde nationaliteit. De kortingsregeling leidt enkel tot verschillende behandeling op basis van de woonplaats van werknemers. Dit levert echter geen strijd op met het vrij verkeer van werknemers.

4.2. Belanghebbende stelt verder dat sprake is van (in)directe discriminatie op grond van afkomst, aangezien ingekomen werknemers die minder dan 25 jaar geleden in Nederland zijn tewerkgesteld en verbleven benadeeld worden ten opzichte van ingekomen werknemers die niet eerder, althans meer dan 25 jaar geleden, in Nederland zijn tewerkgesteld en verbleven. Belanghebbende voert daarbij aan dat de verlenging van de termijn naar 25 jaar in die zin een verschil maakt met de voorheen gehanteerde termijn van 10 dan wel 15 jaar. De benodigde deskundigheid ontstaat immers pas na ongeveer 10/15 jaar werken. Er is dan geen sprake van een objectieve en redelijke rechtvaardiging voor het onderscheid bij een periode van 25 jaar, zoals deze door de Hoge Raad in zijn arrest van 30 mei 2001, nr. 35903, ECLI:NL:HR:2001:AB1834, wel aanwezig werd geacht bij een termijn van 10 jaar.

4.3. In vornoemd arrest heeft de Hoge Raad onder meer het volgende overwogen: *“De kortingsregeling is kennelijk in de eerste plaats bedoeld om te voorkomen dat na een kortstondige onderbreking van het dienstverband met een Nederlandse inhoudingsplichtige opnieuw gedurende een nieuwe periode van 120 maanden van de 35%-regeling gebruik zou kunnen worden gemaakt. Voorts is, gelet op de hiervoor in 3.4 aangegeven tweeledige strekking van de 35%-regeling, de Staatssecretaris bij de kortingsregeling kennelijk ervan uitgegaan dat van werknemers die eerder in Nederland hebben gewoond of verbleven dan wel in dienstbetrekking tot een Nederlandse inhoudingsplichtige hebben gestaan kan worden aangenomen dat, ongeacht of zij eerder van de 35%-regeling gebruik hebben gemaakt, hun kosten van levensonderhoud wegens hun eventuele tijdelijke verblijf hier te lande minder hoog zijn dan die van andere uit het buitenland aangetrokken werknemers, alsmede dat zij gemakkelijker dan laatstgenoemden zijn te bewegen (opnieuw) een dienstbetrekking met een Nederlandse inhoudingsplichtige aan te gaan. Deze veronderstellingen zijn niet onredelijk, en zij vormen in het licht van de eerder bedoelde strekking van de 35%-regeling een objectieve en redelijke rechtvaardiging voor het door middel van een kortingsregeling maken van onderscheid binnen de groep van uit het buitenland aangetrokken werknemers. Het stond daarbij de Staatssecretaris vrij de grens te trekken bij een termijn van tien jaar sinds het vertrek van de werknemer uit Nederland dan wel de beëindiging van het dienstverband met een Nederlandse inhoudingsplichtige.”*

4.4. De door de Hoge Raad van belang geachte omstandigheden om te oordelen dat sprake is van een objectieve en redelijke rechtvaardiging voor het onderscheid dat de kortingsregeling veroorzaakt, zijn met de verlenging van de termijn naar 25 jaar niet gewijzigd. Naar het oordeel van de rechtbank leidt de verlenging van de termijn naar 25 jaar er niet toe dat in afwijking van voormeld arrest van de Hoge Raad sprake is van (in)directe discriminatie op grond van afkomst. De rechtbank overweegt daarbij dat afkomst weliswaar een rol kan spelen bij toepassing van de 30%-regeling, maar dat de regeling is gebaseerd op een onderscheid naar woonplaats en niet naar afkomst.

4.5. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat belanghebbende geen recht heeft op toepassing van de 30%-regeling en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

5. Proceskosten

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

6. Beslissing

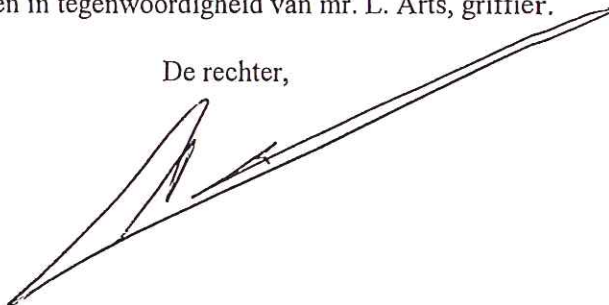
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 24 oktober 2014 door mr. C.A.F.M. Stassen, rechter, en op dezelfde dag in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. L. Arts, griffier.

De griffier,

De rechter,

Afschrift aangetekend verzonden aan partijen op: - 6 NOV. 2014

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de verzenddatum hoger beroep instellen bij het gerechtshof te 's-Hertogenbosch (belastingkamer), Postbus 70583, 5201 CZ 's-Hertogenbosch.

Bij het instellen van hoger beroep dient het volgende in acht te worden genomen:

- 1 - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;
- 2 - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:
 - a. de naam en het adres van de indiener;
 - b. een dagtekening;
 - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het hoger beroep is ingesteld;
 - d. de gronden van het hoger beroep.

Voor burgers is het mogelijk hoger beroep digitaal in te stellen. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van de formulieren op Rechtspraak.nl / Digitaal loket bestuursrecht.

"VOOR FOTOKOPIE CONFORM"
De griffier van de rechtbank
Zeeland-West-Brabant